

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej, v právnej veci žalobcu: **A. E. v S., spol. s r. o. (v skratke A. spol. s r. o.), N.**, IČO: X., proti žalovanému: **B. S., spol. s r.o., C.**, IČO: X., právne zastúpenému advokátkou JUDr. E. G., Advokátska kancelária AK G.B.G. IČO: X., o zaplatenie **102 901,15 Eur (3 100 000 Sk) istiny s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. apríla 2010, č. k. 4Cb 8/2005-142, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. apríla 2010, č. k. 4Cb 8/2005-142 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je povinný žalovanému zaplatiť 745,30 Eur náhrady trov odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 14. 04. 2010, č. k. 4Cb 8/2005-142 žalobu žalobcu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému k rukám právnej zástupkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 4 299,02 Eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca v konaní, vedenom pod sp. zn. 46Cb 92/00, podal vzájomný návrh a žiadal žalovaného zaviazať na náhradu škody vo výške 3 000 000,-- Sk, následne upravenú škodu vo výške 3 100 000,-- Sk istiny s príslušenstvom. Súd vylúčil uplatnený vzájomný

návrh v konaní sp. zn. 46Cb 92/00 na samostatné konanie, ktoré bolo následne vedené pod sp. zn. 4Cb 8/2005. V konaní sp. zn. 4Cb 8/2005 návrhom zo dňa 29. 01. 2004 sa žalobca domáhal zaplata 3 100 000,-- S. z titulu uplatnenej škody, ktorá mala vzniknúť v celkovej výške 15 000 000,-- S. žalobcovi konaním žalovaného. Konanie žalovaného, ktoré poškodilo žalobcu, malo spočívať v tom, že Ing. O., ako štatutárny zástupca žalobcu, spôsobil platobnú neschopnosť žalobcu, a to tým, že založil spoločnosť B. S., s. r. o., ktorá má predmet podnikania totožný so žalobcom a názvom žalobcu a klamlivo zavádzala zákazníkov žalobcu. Konanie žalovaného malo ďalej spočívať v tom, že previedol všetky aktíva žalobcu a obchodné aktivity na spoločnosť B. S., s. r. o., za účelom zmarenia vymožiteľnosti pohľadávok žalobcu, ako aj pohľadávok menšinového spoločníka Ing. L. voči obchodným partnerom. V ďalších výpovediach žalobca poukazoval na vznik škody z dôvodu porušenia autorských práv zo strany žalovaného, a to porušenia článku VI. bod 6.4, VI. bod 6.5 Zmluvy o odškodnení a dodávke č. BA01S/ZS04 zo dňa 22. 01. 1998. Následne dňa 14. 10. 2009 žalobca zmenil právnu kvalifikáciu nároku na zaplata sumy 3 100 000,-- Sk z titulu zaplata ceny autorského diela – autorskej odmeny (č. 1. 102 spisu).

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, ako aj výsluchom svedka a účastníkov konania a zistil, že žalobca uzatvoril Zmluvu na vytvorenie počítačového programu bližšie neoznačeného so S. L., ako autorom diela. Dňa 22. 01. 1998 spoločnosť B. S., s. r. o., B. a žalobca uzatvorili zmluvu, ktorú podpísal mimo účastníkov aj S. L., ktorý mal uzatvorenú zmluvu o vytvorení diela a odškodnení so spoločnosťou A., s. r. o. Žalobca mal za to, že prišlo k odovzdaniu a plneniu zhotoveného diela: zdravotnícky informačný systém M., na základe Zmluvy o odškodnení a dodávke č. BA01S/ZS04 zo dňa 22. 01. 1998, a to Zápisom o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 01. 04. 1998 na zápise v dolnej časti uvedený dátum odovzdania 30. 06. 1998. V označenom zápise je uvedený zhotoviteľ diela spoločnosť A., spol. s r. o. Súd prvého stupňa posúdil uplatnené právo žalobcu v zmysle ust. § 17 a § 38 ods. 1 až 4 zákona č. 383/1997 Z. z. v platnom znení (Autorského zákona). Súd prvého stupňa mal za to, že žalobca mal uzatvorenú zmluvu so žalovaným o sľube odškodnenia pri projektovej príprave stavby a zabezpečení realizácie stavby formou investorskej činnosti pre užívateľa NÚTaRCH (Národný ústav tuberkulózných a respiračných chorôb) na bezplatné sprostredkovanie ZIS (zdravotnícky informačný systém) a nie na zhotovenie diela. Z vykonaného dokazovania bolo podľa súdu nesporné, že zmluvný vzťah medzi autorom diela ZIS – M. mal uzatvorený S. L.,

ako zhotoviteľ diela a spoločnosť A., spol. s r. o., B., ako objednávateľ. Žalobca so žalovaným mal uzatvorenú zmluvu o sľube odškodnenia zo dňa 22. 01. 1998 s tým, že predmet dodávky ZIS je bezodplatným. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie autorskej odmeny voči žalovanému z titulu ust. § 38 ods. 2 Autorského zákona, ani v konaní nebolo preukázané právo vyplývajúce z uzatvorenej Zmluvy o odškodnení a o dodávke č. BA01S/ZS04 v zmysle čl. VI bod 6.4 a bod 6.5 ako škody z titulu porušenia zmluvných povinností, súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že autorom diela na základe uzatvorenej zmluvy o vytvorení diela a odškodnení mal byť S. L. pre objednávateľa, A., s. r. o., B., a nie spoločnosť žalovaného. Výrok o trovách konania odôvodnil v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p., pretože žalobcovi ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Podľa žalobcu súd v napadnutom rozhodnutí aplikovaním ust. § 38 ods. 2 Autorského zákona, platného v čase podpisu zmluvy, rieši iný právny vzťah, ktorý vzťah nebol žalobou uplatnený. Žalobca zdôraznil, že program M., ktorý mal žalovaný odčudziť, je spoločným dielom podľa ust. § 9 Autorského zákona a v zmysle ust. § 11 Autorského zákona vzniklo spracovaním a prekladom diela z angličtiny do slovenčiny, ako aj jeho adaptovaním na vtedy platnú legislatívu. Odvolateľ poukázal aj na ust. § 16 a § 17 ods. 3 Autorského zákona, pričom má za to, že súdom aplikované ust. § 38 ods. 2 Autorského zákona nie je súd oprávnený v tomto konaní riešiť, keďže žiaden z účastníkov konania nie je týmto ustanovením dotknutý. Podľa žalobcu je preto nepreskúmateľné, akým spôsobom súd prvého stupňa zistil prekážku pre uplatnenie ochrany takého diela, ktoré autor vytvoril pod vedením A., spol. s r. o., ktorá iniciovala vytvorenie tohto diela, usmerňovala a zabezpečovala proces vytvorenia diela, zaviazala sa, že dielo pripraví na vydanie a vydá, pričom pod menom A., spol. s r. o., sa toto dielo šírilo. Žalobca v súvislosti s uvedenými skutočnosťami uviedol, že autor nemal zmluvu so žalovanou spoločnosťou, ale autor nie je ani žalobcom, a preto posudzovanie neuplatneného nároku autora ako fyzickej osoby je v rozpore s uplatneným dôvodom ochrany. Spoločnosť, pod ktorej menom sa dielo malo

distribúovať (ust. § 9 ods. 2 Autorského zákona) a ktorá vykonáva autorské práva k dielu so žalovanou spoločnosťou zmluvu má a táto zmluva bola porušená. Pretože súd sa riadil nesprávnym právnym názorom, nevykonal žiadne dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci, je podľa žalobcu odôvodnenie rozsudku v časti nároku na ochranu podľa ust. § 38 Autorského zákona, ktorý nebol žalobou uplatnený, nepreskúmateľné a zmätočné.

Odvolať v podanom odvolaní ďalej uviedol, že súd odmietol vykonať viaceré žalobcom navrhované dôkazy, o ktorých dôkazoch v písomnom vyhotovení rozsudku súd tvrdí, že boli rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci. Odvolať poukázal aj na rozpor medzi ústnym odôvodnením rozhodnutia súdu a jeho písomným vyhotovením, nakoľko v ústnom odôvodnení súd žalobu zamietol s odkazom na premlčanie uplatneného nároku. Žalobca taktiež konštatuje, že súd odmietol vykonať dôkaz daňovým priznaním žalovaného za rok 2000, pretože týmto daňovým priznaním je podľa žalobcu preukázané, že Mgr. R. H. a JUDr. E. G. ako splnomocnenci žalovaného, konajúci v daňových otázkach a Ing. O. O. ako konateľ žalovaného, sa zmocnili pokladne žalovaného s dielom žalobcu, čo je preukázané tým, že z tejto pokladne odcudzili (spreneverili, ukradli) okrem diela aj sumu vo výške 1 778 000,-- Sk Žalobca zdôraznil, že súd odmietol vykonať dôkaz o tom, že žalovanému osoby, konajúce v jeho mene, odcudzili všetky diela žalobcu, chránené autorským zákonom, ktoré diela použili v prospech svojej spoločnosti B. S., spol. s r. o., ktorou konkurujú žalovanému a program M. je len jeden z mnohých. Súd ďalej podľa odvolateľa neodôvodnil, prečo vykonal údajne nikým nenavrhnutý dôkaz výsluchom Ing. J. S. Dotknutými postupmi súdu malo podľa odvolateľa dôjsť k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Vyššie uvedené skutočnosti považuje odvolať za také, ktoré vyvolávajú dôvodnú pochybnosť o nezáujatosti konajúcej sudkyne, aj s odkazom na postupy súdu v iných kauzách (28Cb 83/00 o vylúčení spoločníka zo spoločnosti a 29Cb 17/01 o určenie povinnosti umožniť spoločníkovi nahliadanie do účtovných dokladov spoločnosti).

Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti a priznať mu trovy odvolacieho konania. Uviedol, že toto konanie je konaním o vzájomnom návrhu vyčlenenom z pôvodného konania. Žalovaný B. S., s. r. o., sa v pôvodnom konaní voči žalobcovi A., s. r. o., domáhal vrátenia bezdôvodného obohatenia sa, ktoré nastalo tým, že bývalý konateľ spoločnosti B. S., s. r. o., Ing. F. L. zaslal na účet žalobcu A., s. r. o., finančnú čiastku, spolu 3 000 000,-- Sk, čím podľa

žalovaného došlo k plneniu bez právneho dôvodu. V rámci pôvodného konania sa spoločnosť A., s. r. o., bránila tým, že dôvodom poskytnutého plnenia 3 000 000,-- Sk bola škoda, ktorá vznikla spoločnosti A., s. r. o., porušením povinností zo Zmluvy o odškodnení č. BA01S/ZS04 spoločnosťou B. S., s. r. o., a to z právneho dôvodu sľubu odškodnenia v zmysle ust § 725 až § 728 Obchodného zákonníka, resp. z dôvodu ceny dodávky autorského diela M.. V rámci pôvodného konania súd prejednal a preskúmal tvrdenia spoločnosti A., s. r. o.. so záverom, že nemôže akceptovať ani jednu obranu spoločnosti A., s. r. o. Súd vylúčil možnosť vzniku nároku spoločnosti A., s. r. o., podľa ust. § 725 až § 728 Obchodného zákonníka, ako aj nároku na zaplatenie ceny diela v zmysle ust. § 546 Obchodného zákonníka, ktorými spoločnosť A., s. r. o., odôvodňovala svoj nárok na sumu 3 000 000,-- Sk. Súd navyše nepovažoval za vierohodnú ani obranu spoločnosti A., s. r. o., že prevod finančných prostriedkov vo výške 3 000 000,-- Sk bol uskutočnený ako zábezpeka v zmysle čl. 7.5 Zmluvy č. BA01S/ZS04. Súd na pojednávaní konanom dňa 20. 01. 2005 právoplatným uznesením vylúčil vzájomný návrh spoločnosti A., s. r. o., voči spoločnosti B. S., s. r. o., na zaplatenie 3 100 000,-- Sk z titulu náhrady škody podľa Autorského zákona na samostatné konanie. K uvedenému došlo podľa žalovaného aj preto, lebo spoločnosť A., s. r. o., na pojednávaní dňa 20. 01. 2005 na otázku súdu, aby jednoznačne uviedla, z akého právneho titulu si uplatňuje vzájomným návrhom pôvodne sumu 3 000 000,-- Sk a navrhovanou zmenou sumu 3 100 000,-- Sk, konateľ spoločnosti A., s. r. o., uviedol, že právnym titulom je nárok podľa čl. 6.4 Zmluvy č. BA01S/ZS04 ako náhrada škody za porušenie autorských práv.

Žalovaný k odvolaniu žalobcu ďalej zdôraznil, že žalobca nikdy počas celého konania neuviedol, že by malo ísť o spoločné dielo v zmysle ust. § 9 Autorského zákona, resp. žalobca takúto skutočnosť ani netvrdil počas celej doby súdneho konania. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by minimálne dvaja autori dali súhlas s využitím svojej vlastnej tvorivej duševnej činnosti pre vytvorenie diela a že by splnomocnili alebo sa dohodli so žalobcom, že tento bude iniciovať vytvorenie takéhoto diela, zabezpečí proces vytvorenia diela a pripraví dielo na vydanie. Podľa žalovaného, žalobca taktiež nepredložil žiadne doklady, ktorými by preukázal, že sa údajné spoločné dielo vytvorilo pod jeho vedením, že by vytvorenie diela inicioval, usmerňoval a zabezpečoval proces jeho vytvorenia a najmä, že by sa nejako zaviazal, že dielo na vydanie pripraví a vydá (t. j. náležitosti predpokladané Autorským zákonom v ust. § 17 ods. 3), tak, aby preukázal, že je nositeľom práva dielo použiť.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca uzatvoril Zmluvu o vytvorení diela s autorom S. L., v ktorej sa autor zaviazal vytvoriť počítačový program. Autor S. L. postupoval podľa tejto zmluvy a vytvoril dielo „počítačový program M. pre využitie na území SR“. Vzťah z tejto zmluvy je podľa žalovaného vzťahom len medzi žalobcom a autorom S. L.; žalovaný s touto zmluvou nemá nič spoločné. Táto zmluva nikde neuvádza náležitosti a dohovory o vytvorení tzv. spoločného diela. Naopak, podľa žalovaného zmluva jasne uvádza v čl. 2.2, že S. L. vytvorí dielo ako „vlastné dielo alebo ako spoluautor diela rovnakého účelu, už používaného v zahraničí“. Podľa žalovaného aj samotný žalobca vo svojom odvolaní poukazuje, že dielo ktoré vytvoril S. L., je prekladom diela do iného jazyka a adaptáciou diela, a teda podľa ust. § 11 Autorského zákona je predmetom autorského práva a má vlastnú právnu ochranu.

Žalovaný v podanom vyjadrení taktiež uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným je uzavretá len Zmluva o odškodnení a dodávke, podľa ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanému zdravotnícky informačný systém M. bezplatne. V konaní na Krajskom súde v B., č. k. 46Cb 92/00, v ktorom súd rozhodol rozsudkom zo dňa 20. 01. 2005, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. 12. 2008, č. k. 2Obo 92/2006, bolo rozhodnuté, že spoločnosť A., s. r. o., nemá nárok na žiadnu náhradu škody v zmysle ust. § 725 až § 728 Obchodného zákonníka, ani nárok na zaplatenie ceny diela v zmysle ust. § 546 Obchodného zákonníka.

Keďže zo strany súdu podľa žalovaného nedošlo k žiadnym úkonom, ktorými by bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, pričom napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne a právne správne, navrhuje žalovaný toto rozhodnutie v odvolacom konaní potvrdiť. Žalovaný si zároveň uplatnil trovy konania vo výške 745,30 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Predmetom sporu je žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie 3 100 000,-- Sk istiny s príslušenstvom, ktoré právo žalobca spočiatku vyvodzoval z príslubu odškodnenia, avšak

vyjadrením, podaným na pojednávaní dňa 14. 10. 2009, žalobca opravil právnu kvalifikáciu nároku a uplatnené právo začal vyvodzovať z titulu zaplatenia ceny diela – autorskej odmeny.

Žalobcom uplatnené právo bolo pôvodne podané ako protinávrh v konaní, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 46Cb 92/00, ktorý protinávrh bol vylúčený na samostatné konanie uznesením súdu vyhlásenom na pojednávaní dňa 20. 01. 2005. Súd prvého stupňa v pôvodnom konaní rozhodol rozsudkom zo dňa 20. 01. 2005 č. k. 46Cb 92/00-209, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. 12. 2008 č. k. 2Obo 92/2006. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že spoločnosť A., s. r. o., nemá nárok na žiadnu náhradu škody v zmysle ust. § 725 až § 728 Obchodného zákonníka, ani nárok na zaplatenie ceny diela v zmysle ust. § 546 Obchodného zákonníka.

Odvolateľ má o. i. za to, že súdom aplikované ust. § 38 ods. 2 Autorského zákona nebol súd oprávnený v tomto konaní riešiť, keďže žiaden z účastníkov konania nie je týmto ustanovením dotknutý. Odvolací súd v súvislosti s týmto tvrdením žalobcu zdôrazňuje, že prvostupňový súd skúmal v konaní nielen Zmluvu o odškodnení a o dodávke č. BA01S/ZS04, ale aj nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela – autorskej odmeny, ktorý nárok žalobca konkretizoval na pojednávaní konanom dňa 14. 10. 2009. Preto tvrdenie žalobcu o zmätočnosti a nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia neobstojí, nakoľko súd prvého stupňa v priebehu konania vykonal podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. také dôkazy, ktoré dôkazy boli potrebné pre rozhodnutie vo veci v zmysle uplatneného žalobného návrhu a vyjadrení účastníkov konania. Povinnosťou súdu je zvážiť, ktoré označené dôkazy účastníkmi je potrebné na zistenie skutkového a právneho stavu veci vykonať a ktoré nie sú pre toto zistenie potrebné. Vzhľadom na uvedené, nevykonanie dôkazu daňovým priznaním žalovaného za rok 2000, ako aj vykonanie nenavrhovaného dôkazu výsluchom konateľa spoločnosti žalovaného do roku 2009 s poukazom na ust. § 120 ods. 1 O. s. p., nemožno považovať za postup súdu, ktorým postupom bolo odňaté právo žalobcu konať pred súdom.

Krajský súd v Bratislave vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Zmluvou o odškodnení a dodávke č. BA01S/ZS04 zo dňa 22. 01. 1998, zápisom o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 30. 06. 1998, Zmluvou o vytvorení diela a odškodnení zo dňa 22. 01. 1998, listom zo dňa 14. 12. 1997, žiadosťou zo dňa 03. 02. 1998, rekapituláciou zo dňa

27. 07. 2000, zoznamom dokladov nachádzajúcich sa dňa 28. 07. 2000 v kancelárii firmy B. S., spol. s r. o., ako aj svedeckou výpoveďou konateľa spoločnosti B. S., spol. s r. o., do roku 1999, ako aj výpoveďou účastníkov konania.

Odvolací súd preskúmaním postupu súdu prvého stupňa konštatuje, že súd prvého stupňa posudzoval všetky dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomných súvislostiach a ich vyhodnotením dospel k správne právnemu záveru. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že v konaní nebolo preukázané právo vyplývajúce z uzatvorenej Zmluvy o odškodnení a o dodávke č. BA01S/ZS04 v zmysle čl. VI bod 6.4 a bod 6.5 ako škody z titulu porušenia zmluvných povinností, ani ako nárok žalobcu na zaplatenie autorskej odmeny voči žalovanému, ktorý nárok súd posudzoval v zmysle vyjadrenia žalovaného zo dňa 14. 10. 2009.

Odvolací súd nad rámec odvolania k určitosti predmetu Zmluvy o odškodnení a o dodávke č. BA01S/ZS04 zo dňa 22. 01. 1998 dodáva, že formuláciou predmetu zmluvy by nemohol vzniknúť platne sľub odškodnenia, pričom samotná zmluva nespĺňa náležitosti predpokladané ust. § 725 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré zistenia vyplývajú aj z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. 01. 2005 č. k. 46Cb 92/00-209, resp. z ktorého konania bol návrh žalovaného (v tomto konaní žalobcu) vylúčený na samostatné konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Cb 8/2005.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým stavom, zisteným súdom prvého stupňa, ako aj jeho právnym záverom, ktorý bol riadne odôvodnený v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. S poukazom na ust. § 120 ods. 4 O. s. p. odvolací súd sa nezaoberal tvrdením žalobcu ohľadom spoločného diela, ktoré dielo je predmetom konania, z toho dôvodu, že túto skutočnosť žalobca uviedol až v odvolacom konaní bez splnenia podmienok uvedených v ust. § 205a O. s. p.

V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Trovy odvolacieho konania predstavujú 1x úkon právnej služby (vyjadrenie) po 619,09 Eur + 19% DPH a 1x režijný paušál po 7,21 Eur + 19% DPH podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie

právnych služieb, t. j. celkom trovy dovolacieho konania v sume 745,30 Eur. Odvolací súd žalovanému ich náhradu žalobcom priznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. júla 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová